

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) podmioty powiązane kapitałowo lub organizacyjnie – co najmniej dwa podmioty, z których przynajmniej jeden bezpośrednio lub pośrednio wywiera znaczący wpływ na pozostałe lub które stanowią dla banku jedno ryzyko ze względu na to, że kondycja finansowa jednego z nich, w szczególności trudności z pozyskiwaniem źródeł finansowania lub spłatą zobowiązań, może mieć wpływ na pogorszenie zdolności do pozyskiwania źródeł finansowania lub spłatę zobowiązań przez którykolwiek z pozostałych,”;

2) w art. 10a w ust. 4 dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

„3) udzielenie informacji bankowi centralnemu, będącemu w europejskim systemie banków centralnych, niezbędnych do realizacji przez niego zadań ustawowych, w tym zadań dotyczących polityki monetarnej i zapewnienia związanej z tym płynności, zadań związanych z nadzorem nad systemami płatności, rozliczeń

---

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2009/111/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. zmieniającej dyrektywę 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej (Dz. Urz. UE L 302 z 17.11.2009, str. 97).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, z 2009 r. Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545, Nr 71, poz. 609, Nr 127, poz. 1045, Nr 131, poz. 1075, Nr 144, poz. 1176, Nr 165, poz. 1316, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 226, Nr 81, poz. 530, Nr 126, poz. 853, Nr 182, poz. 1228 i Nr 257, poz. 1724.

- i rozrachunku oraz zadań realizowanych w przypadku zagrożenia dla stabilności systemu finansowego;
- 4) udzielenie informacji właściwym władzom nadzorczym zainteresowanych państw członkowskich w przypadku zagrożenia stabilności krajowego systemu finansowego oraz w wykonaniu zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 3) w art. 11 w ust. 2:
- a) pkt 20 otrzymuje brzmienie:
- „20) zobowiązania banku do zwiększenia funduszy własnych, o którym mowa w art. 138a i 138b ust. 1,”
- b) dodaje się pkt 28 w brzmieniu:
- „28) uznania oddziału instytucji kredytowej za istotny.”;
- 4) w art. 71:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Suma wierzytelności banku, udzielonych przez bank zobowiązań pozabilansowych oraz posiadanych przez bank bezpośrednio lub pośrednio akcji lub udziałów w innym podmiocie, wniesionych dopłat w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością lub też wkładów albo sum komandytowych – w zależności od tego, która z tych kwot jest większa – w spółce komandytowej lub komandytowo-akcyjnej (zaangażowanie), z uwzględnieniem technik ograniczania ryzyka kredytowego określonych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 128 ust. 6 pkt 1, 3 – 5 i 7 oraz art. 141j, obciążonych ryzykiem jednego podmiotu lub podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie, nie może przekroczyć limitu koncentracji zaangażowań, który wynosi 25 % funduszy własnych banku.”
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1c w brzmieniu:
- „1a. Zaangażowanie banku wobec innego banku krajowego, instytucji kredytowej, banku zagranicznego lub grupy podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie, składających się co najmniej z jednego banku krajowego, instytucji kredytowej lub banku zagranicznego, nie może przekroczyć 25 % funduszy własnych banku albo równowartości 150 mln euro, obliczonej w złotych według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu sprawozdawczym, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa, a suma zaangażowań, z uwzględnieniem technik ograniczania ryzyka kredytowego, o których mowa w ust. 1,

wobec wszystkich powiązanych podmiotów należących do tej grupy, niebędących bankiem krajowym, instytucją kredytową lub bankiem zagranicznym, nie może przekroczyć 25 % funduszy własnych banku.

1b. Jeżeli kwota 150 mln euro, o której mowa w ust. 1a, przewyższa 25 % funduszy własnych banku, wartość zaangażowania, z uwzględnieniem technik ograniczania ryzyka kredytowego, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć limitu określonego przez bank w odniesieniu do funduszy własnych banku.

1c. Zarząd banku, co najmniej raz w roku, określa wysokość limitu, o którym mowa w ust. 1b, i informuje Komisję Nadzoru Finansowego o jego wysokości. Limit ten nie może przekroczyć 100 % funduszy własnych banku.”,

c) skreśla się ust. 2,

d) ust. 3 – 6 otrzymują brzmienie:

„3. Przepisów ust. 1 – 1c nie stosuje się wobec określonych przez Komisję Nadzoru Finansowego zaangażowań niezagrażających bezpiecznemu prowadzeniu działalności bankowej i prawidłowemu zarządzaniu ryzykiem w banku.

4. Komisja Nadzoru Finansowego określi, w drodze uchwały, szczegółowe zasady i warunki uwzględniania zaangażowań, biorąc pod uwagę techniki ograniczania ryzyka kredytowego stosowane przez banki za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego do zmniejszania ryzyka kredytowego związanego z tymi zaangażowaniami, określone przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 128 ust. 6 pkt 1, 3 – 5 i 7 oraz art. 141j, przy ustalaniu przestrzegania limitów, o których mowa w ust. 1 – 1c.

5. Komisja Nadzoru Finansowego określi, w drodze uchwały, zaangażowania, o których mowa w ust. 3, warunki, jakie muszą one spełniać, oraz zaangażowania, wobec których jest wymagane uzyskanie zgody Komisji Nadzoru Finansowego na niestosowanie przepisów ust. 1 – 1c, kierując się potrzebą odzwierciedlenia faktycznego obciążenia funduszy własnych banku ryzykiem prowadzonej działalności, wynikającym z koncentracji zaangażowań.

6. Zarząd banku niezwłocznie zgłasza Komisji Nadzoru Finansowego każdorazowe osiągnięcie lub przekroczenie limitu określonego w ust. 1 – 1c. Komisja Nadzoru Finansowego może wyznaczyć termin na dostosowanie działalności banku do tego limitu. W przypadku gdy zastosowanie ma kwota 150 mln euro, o której mowa w ust. 1a, Komisja Nadzoru Finansowego może zezwolić na przekroczenie limitu, o którym mowa w ust. 1b, powyżej 100 % funduszy własnych banku.”;

- 5) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2 lit. q otrzymuje brzmienie:
„q) właściwej władzy nadzorczej, jeżeli jest to niezbędne dla wykonywania przez tę władzę nadzoru skonsolidowanego nad bankiem, przy czym w przypadku właściwej władzy nadzorczej z kraju niebędącego państwem członkowskim, jeśli Komisja Nadzoru Finansowego zawarła z tą władzą porozumienie, o którym mowa w art. 141f ust. 3,”;
- 6) w art. 138 w ust. 3 pkt 3a otrzymuje brzmienie:
„3a) nałożyć na bank karę finansową w wysokości do 10 % całkowitego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę finansową do wysokości 10 % prognozowanego przychodu, określonego na podstawie sytuacji ekonomiczno-finansowej banku, nie większą jednak niż do wysokości 10 000 000 zł; przepisy art. 141 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio,”;
- 7) po art. 138a dodaje się art. 138b w brzmieniu:
„Art. 138b. 1. Komisja Nadzoru Finansowego, podejmując w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego decyzję o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 138a ust. 1 pkt 2 i ust. 2, współpracuje z właściwymi władzami nadzorczymi sprawującymi nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym co bank holdingu, dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska, zarówno co do rozstrzygnięcia, jak i oceny jego przesłanek.
2. Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, w terminie 4 miesięcy od dnia dostarczenia właściwym władzom nadzorczymi sprawującym nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym co bank holdingu propozycji stanowiska zawierającego ocenę ryzyka holdingu.
3. W przypadku braku wspólnego stanowiska Komisja Nadzoru Finansowego może zasięgnąć opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego. Komisja Nadzoru Finansowego zasięga opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego także na wniosek właściwych władz nadzorczych, o których mowa w ust. 2.
4. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 2, Komisja Nadzoru Finansowego oraz właściwe władze nadzorcze nie osiągną porozumienia, Komisja Nadzoru Finansowego podejmując decyzję, o której mowa w ust. 1, bierze pod uwagę opinie wyrażone przez te władze oraz istotne odstępstwa od opinii właściwych władz nadzorczych otrzymanych w terminie, o którym mowa w ust. 2.

5. W przypadku zasięgnięcia opinii, o której mowa w ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, bierze pod uwagę tę opinię oraz wszelkie istotne odstępstwa od tej opinii. Wydając decyzję, Komisja Nadzoru Finansowego może określić w jej treści warunki i terminy zastosowania środków, o których mowa w art. 138a ust. 1 pkt 2 i ust. 2.
6. W przypadku gdy właściwa władza nadzorcza sprawująca nadzór skonsolidowany nad bankiem krajowym działającym w jednym z holdingów, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 2 – 5, zwraca się do Komisji Nadzoru Finansowego o opinię w sprawie zastosowania środka określonego w art. 138a ust. 2, przepisy ust. 1 – 4 stosuje się odpowiednio.
7. Komisja Nadzoru Finansowego dokonuje corocznej aktualizacji decyzji, o której mowa w ust. 1. Decyzja podjęta w przypadku braku wspólnego stanowiska może być zaktualizowana również w przypadku, gdy wystąpi o to właściwy organ nadzoru.”;
- 8) w art. 141f:
- a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. Komisja Nadzoru Finansowego może zawierać z właściwymi władzami nadzorczymi innych państw porozumienia określające zakres i tryb współpracy przy wykonywaniu nadzoru skonsolidowanego nad bankami działającymi w holdingach, o których mowa w ust. 1, nadzoru nad istotnymi oddziałami banków krajowych i istotnymi oddziałami instytucji kredytowych oraz określające zakres i tryb działania kolegiów, o których mowa w ust. 17; przepisy art. 131 ust. 3 pkt 2 i 3 stosuje się odpowiednio.
4. W przypadku braku porozumienia, o którym mowa w ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego i właściwe władze nadzorcze nad instytucjami kredytowymi w ramach współpracy przekazują sobie w szczególności informacje niezbędne do wykonywania nadzoru skonsolidowanego, nadzoru nad istotnymi oddziałami banków krajowych i istotnymi oddziałami instytucji kredytowych oraz podejmują działania określone w art. 138a i 138b, z zachowaniem warunków określonych w art. 131 ust. 3 pkt 2 i 3.”,
- b) dodaje się ust. 12 – 21 w brzmieniu:
- „12. Komisja Nadzoru Finansowego informuje właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego lub właściwe władze nadzorcze sprawujące nadzór skonsolidowany nad instytucją kredytową o woli podjęcia współpracy w zakresie nadzoru nad istotnym oddziałem tej instytucji kredytowej.

13. Jeżeli w terminie 2 miesięcy od otrzymania przez właściwe władze nadzorcze informacji, o której mowa w ust. 12, Komisja Nadzoru Finansowego oraz właściwe władze nadzorcze nie osiągną porozumienia, Komisja Nadzoru Finansowego, biorąc pod uwagę opinię wyrażoną przez właściwe władze nadzorcze, wydaje w ciągu kolejnych 2 miesięcy decyzję w przedmiocie uznania oddziału instytucji kredytowej za istotny, jeżeli jego działalność w Rzeczypospolitej Polskiej jest znacząca, w szczególności gdy spełnia on co najmniej jedną z następujących przesłanek:

- 1) udział w ogólnej wartości wkładów pieniężnych jest wyższy niż 2 %,
- 2) liczba klientów oddziału jest znacząca w skali czynności bankowych wykonywanych przez ten oddział,
- 3) zawieszenie bądź zakończenie działalności macierzystej instytucji kredytowej może stanowić zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub dla bezpieczeństwa funkcjonowania systemów płatności, rozrachunkowych i rozliczeniowych w Rzeczypospolitej Polskiej.

14. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 13, Komisja Nadzoru Finansowego bierze pod uwagę opinię właściwej władzy nadzorczej oraz wszelkie istotne odstępstwa od tej opinii, otrzymanej w terminie 2 miesięcy od otrzymania informacji, o której mowa w ust. 12.

15. Decyzję, o której mowa w ust. 13, otrzymuje instytucja kredytowa, oddział oraz właściwe władze nadzorcze zainteresowanych państw członkowskich.

16. Decyzja, o której mowa w ust. 13, nie wpływa na prawa i obowiązki właściwych władz nadzorczych w stosunku do tego oddziału.

17. W przypadku otrzymania informacji o działaniu istotnego oddziału banku krajowego na terytorium państwa goszczącego, w szczególności oddziału, którego:

- 1) udział w ogólnej wartości wkładów pieniężnych w państwie goszczącym tego oddziału jest wyższy niż 2 % lub
- 2) liczba klientów oddziału jest znacząca w skali czynności bankowych wykonywanych przez ten oddział, lub
- 3) zawieszenie bądź zakończenie działalności banku krajowego może stanowić zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub dla bezpieczeństwa funkcjonowania systemów płatności, rozrachunkowych i rozliczeniowych w państwie goszczącym

– Komisja Nadzoru Finansowego bezzwłocznie, nie później niż w terminie 2 miesięcy od otrzymania informacji o działaniu tego oddziału, podejmuje współpracę z właściwymi władzami nadzorczymi z tego państwa zgodnie z ust. 18, przekazując w szczególności informacje niezbędne do wykonywania nadzoru przez właściwe władze nadzorcze, z zachowaniem warunków określonych w art. 131 ust. 3 pkt 2 i 3.

18. W celu wykonywania nadzoru skonsolidowanego nad bankami działającymi w holdingach, o których mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego ustanawia i przewodniczy kolegiom właściwych władz nadzorczych, zwanym dalej „kolegiami”, zapewniając współpracę z właściwymi władzami nadzorczymi z państw trzecich, właściwymi władzami nadzorczymi z państw goszczących istotny oddział banku krajowego oraz z bankami centralnymi, w przypadku gdy jest to niezbędne do realizacji przez nie zadań przewidzianych prawem, w celu należytej współpracy i wymiany informacji, o których mowa w ust. 17.

19. W przedmiocie uczestnictwa oraz działania właściwej władzy nadzorczej w kolegium, a także w przedmiocie zakresu i trybu funkcjonowania kolegiów rozstrzyga Komisja Nadzoru Finansowego po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi właściwymi władzami nadzoru. Komisja Nadzoru Finansowego, z wyprzedzeniem i w sposób wyczerpujący, powiadamia wszystkich członków kolegium o terminach posiedzeń, głównych zagadnieniach będących przedmiotem spotkań, działaniach, które należy przeanalizować lub podjąć, oraz o zastosowanych środkach nadzorczych.

20. Komisja Nadzoru Finansowego planując i koordynując działania w celu podjęcia decyzji w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego, uwzględnia zasadność działania właściwych władz nadzorczych, w tym środki nadzoru oraz praktykę ich stosowania, a także jego ewentualny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich.

21. Z zastrzeżeniem obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o działaniach kolegium, w szczególności o sytuacjach nadzwyczajnych, oraz przekazuje mu informacje, które są szczególnie istotne dla konwergencji praktyk nadzorczych.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 98a:

a) w ust. 2:

– pkt 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„13) instytucja – rozumie się dom maklerski, zagraniczną firmę inwestycyjną, bank krajowy, bank zagraniczny oraz instytucję kredytową;

14) instytucja finansowa – rozumie się podmiot, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, z wyłączeniem firmy inwestycyjnej; na potrzeby spełniania norm adekwatności kapitałowej w ujęciu skonsolidowanym podmiot jest uważany za instytucję finansową, jeżeli spełnia warunki określone w art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, na podstawie swojego skonsolidowanego sprawozdania finansowego, a w przypadku jego braku – na podstawie swojej skonsolidowanej sytuacji finansowej lub na podstawie swojej jednostkowej sytuacji finansowej;”;

– pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) finansowa spółka holdingowa dominująca w państwie członkowskim – rozumie się finansową spółkę holdingową działającą na podstawie zezwolenia, która nie jest podmiotem zależnym od instytucji działającej na podstawie zezwolenia udzielonego w tym samym państwie członkowskim ani od finansowej spółki holdingowej z siedzibą na terytorium tego samego państwa członkowskiego;”;

– dodaje się pkt 22 w brzmieniu:

„22) podmioty powiązane kapitałowo lub organizacyjnie – co najmniej dwa podmioty, z których przynajmniej jeden bezpośrednio lub pośrednio wywiera znaczący wpływ na pozostałe, lub które stanowią dla domu maklerskiego jedno ryzyko ze względu na to, że kondycja finansowa jednego z nich, w szczególności trudności z pozyskiwaniem źródeł finansowania lub spłatą zobowiązań, może mieć wpływ na pogorszenie zdolności do pozyskiwania źródeł finansowania lub spłatę zobowiązań przez którykolwiek z pozostałych.”;

b) po ust. 12 dodaje się ust. 12a – 12j w brzmieniu:

„12a. W przypadku otrzymania informacji o działaniu istotnego oddziału domu maklerskiego na terytorium państwa goszczącego, w szczególności oddziału, którego:

- 1) udział w ogólnej wartości wkładów pieniężnych w państwie goszczącym tego oddziału jest wyższy niż 2 % lub
- 2) liczba klientów oddziału jest znacząca w skali działalności wykonywanej przez ten oddział, lub
- 3) zawieszenie bądź zakończenie działalności domu maklerskiego może stanowić zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub bezpieczeństwa funkcjonowania systemów płatności, rozrachunkowych i rozliczeniowych w państwie goszczącym

– Komisja bezzwłocznie, nie później niż w terminie 2 miesięcy od otrzymania informacji o działaniu tego oddziału, podejmuje współpracę z właściwymi organami nadzoru z tego państwa zgodnie z ust. 12b, w tym polegającą na realizowaniu działań, o których mowa w art. 98c ust. 1 i 2, oraz przekazywaniu informacji niezbędnych do wykonywania nadzoru przez właściwe organy nadzoru, w szczególności informacje, o których mowa w art. 98c ust. 3 i 4.

12b. W celu wykonywania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym nad podmiotami powiązanymi kapitałowo lub organizacyjnie, w tym nad domem maklerskim, Komisja ustanawia i przewodniczy kolegium właściwych organów nadzoru, zwanym dalej „kolegium”, zapewniając współpracę z właściwymi organami nadzoru z państw trzecich, właściwymi organami nadzoru z państw goszczących istotny oddział firmy inwestycyjnej oraz z bankami centralnymi, w przypadku gdy jest to niezbędne do realizacji przez nie zadań przewidzianych prawem, w celu należytej współpracy i wymiany informacji, w tym realizacji zadań, o których mowa w art. 98c – 98g.

12c. W przedmiocie uczestnictwa oraz działania właściwego organu nadzoru w kolegium rozstrzyga Komisja. Komisja z wyprzedzeniem i w sposób wyczerpujący powiadamia wszystkich członków kolegium o terminach posiedzeń, głównych zagadnieniach będących przedmiotem spotkań, działaniach, które należy przeanalizować lub podjąć, oraz o zastosowanych środkach nadzorczych.

12d. Komisja, planując i koordynując działania w celu podjęcia decyzji w ramach sprawowania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym, uwzględnia zasadność działania właściwych organów nadzoru, w tym środki nadzoru i praktykę ich stosowania, a także jego ewentualny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich.

12e. Z zastrzeżeniem obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej i obowiązku tajemnicy ustanowionego w porozumieniu, o którym mowa w ust. 13, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru nad Giełdami i Papierami Wartościowymi o działaniach kolegium, w szczególności o sytuacjach nadzwyczajnych, oraz przekazuje mu informacje, które są szczególnie istotne dla konwergencji praktyk nadzorczych.

12f. Komisja informuje właściwe organy nadzoru państwa macierzystego lub właściwe organy nadzoru sprawującego nadzór w ujęciu skonsolidowanym o woli podjęcia współpracy w zakresie nadzoru nad istotnym oddziałem firmy inwestycyjnej.

12g. Jeżeli w terminie 2 miesięcy od otrzymania przez właściwe organy nadzoru informacji, o której mowa w ust. 12f, Komisja i właściwe organy nadzoru państwa członkowskiego nie osiągną porozumienia, Komisja, biorąc pod uwagę opinię wyrażoną przez właściwe władze nadzorcze, wydaje w ciągu kolejnych 2 miesięcy decyzję w przedmiocie uznania oddziału firmy inwestycyjnej za istotny, jeżeli jego działalność w Rzeczypospolitej Polskiej jest znacząca, w szczególności gdy spełnia on co najmniej jedną z następujących przesłanek:

- 1) udział w ogólnej wartości wkładów pieniężnych jest wyższy niż 2 %;
- 2) liczba klientów oddziału jest znacząca w skali działalności wykonywanych przez ten oddział;
- 3) zawieszenie bądź zakończenie działalności macierzystej instytucji kredytowej może stanowić zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub dla bezpieczeństwa funkcjonowania systemów płatności, rozrachunkowych i rozliczeniowych w Rzeczypospolitej Polskiej.

12h. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 12g, Komisja bierze pod uwagę opinię właściwego organu nadzoru oraz uwzględnia wszelkie istotne odstępstwa od tej opinii, otrzymanej w terminie 2 miesięcy od otrzymania informacji, o której mowa w ust. 12f.

12i. Decyzję, o której mowa w ust. 12g, otrzymuje firma inwestycyjna, istotny oddział firmy inwestycyjnej oraz właściwe organy nadzoru zainteresowanych państw członkowskich.

12j. Decyzja, o której mowa w ust. 12g, jest ostateczna i podlega natychmiastowemu wykonaniu. Decyzja ta nie wpływa na prawa i obowiązki właściwych organów nadzoru w stosunku do tego oddziału.”

c) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Komisja może zawierać z właściwymi organami nadzoru innych państw porozumienia określające zakres i tryb współpracy przy wykonywaniu nadzoru w ujęciu skonsolidowanym nad firmami inwestycyjnymi, bankami zagranicznymi, instytucjami kredytowymi, a także nadzoru nad istotnymi oddziałami firm inwestycyjnych, oraz określające zakres i tryb działania kolegiów, o których mowa w ust. 12b. Komisja może udzielić informacji dotyczących domu maklerskiego właściwemu organowi nadzoru sprawującemu nadzór w ujęciu skonsolidowanym, jeżeli:

- 1) w porozumieniu z tym organem nadzoru zapewnione jest wykorzystanie udzielonych informacji tylko na potrzeby nadzoru w ujęciu skonsolidowanym;
- 2) zagwarantowane jest, że przekazywanie udzielonych informacji poza ten organ możliwe jest wyłącznie po uprzednim uzyskaniu zgody Komisji.”,

d) po ust. 13 dodaje się ust. 13a w brzmieniu:

„13a. W przypadku braku porozumienia, o którym mowa w ust. 13, Komisja i właściwe władze nadzorcze w ramach współpracy przekazują sobie w szczególności informacje niezbędne do wykonywania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym nad podmiotami powiązаныmi kapitałowo i organizacyjnie oraz nadzoru nad istotnymi oddziałami firm inwestycyjnych, a także podejmują działania określone w art. 98c – 98g.”;

2) w art. 98b dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W stosunku do podmiotów wchodzących w skład grupy kapitałowej spółki, o której mowa w ust. 1, Komisji przysługują przewidziane w ustawie o nadzorze uprawnienia kontrolne w celu sprawdzenia uzyskanych informacji, o których mowa w ust. 1 – 4.”;

3) w art. 98c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku powzięcia informacji o tym, że wystąpiła sytuacja nadzwyczajna, w szczególności gdy wystąpi niekorzystny rozwój sytuacji na rynkach finansowych, mogąca zagrozić płynności rynkowej lub stabilności systemu finansowego w jednym z państw członkowskich, w którym podmiot należący do grupy kapitałowej, w której pozostaje dom maklerski, nad którym Komisja sprawuje nadzór w ujęciu skonsolidowanym, uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności, lub w którym

ustanowiono istotny oddział firmy inwestycyjnej, Komisja niezwłocznie zawiadamia o tym właściwe organy nadzoru państwa członkowskiego dla takiego podmiotu lub istotnego oddziału firmy inwestycyjnej, z zastrzeżeniem ust. 1b. Komisja przekazuje równocześnie tym organom wszystkie informacje, które mogą mieć zasadnicze znaczenie przy realizacji przez nie zadań z zakresu nadzoru.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy Narodowy Bank Polski poweźmie informację, o której mowa w ust. 1, bezzwłocznie zawiadamia o tym Komisję.

1b. Komisja nie zawiadamia właściwych organów państw członkowskich o sytuacji, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy poweźmie informację, że właściwe organy nadzoru państw członkowskich zostały już poinformowane o tej sytuacji.”,

c) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Komisja zawiadamia również bank centralny, będący w europejskim systemie banków centralnych, o sytuacji, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy uzna, że uzyskane informacje są istotne dla wykonywania przez niego zadań przewidzianych prawem, w szczególności prowadzenia polityki monetarnej i zapewniania związanej z tym płynności, nadzoru nad systemami płatności, rozliczeń i rozrachunku oraz zabezpieczenia stabilności systemu finansowego; przepis ust. 1b stosuje się odpowiednio.

4. Komisja w przypadku zwrócenia się z prośbą przez właściwy organ państwa członkowskiego, odpowiedzialnego za ustawodawstwo dotyczące nadzoru nad instytucjami kredytowymi, instytucjami finansowymi, zakładami ubezpieczeń oraz w zakresie usług inwestycyjnych, o udzielenie informacji o sytuacji, o której mowa w ust. 1, ujawnia tę informację, jeżeli ma to znaczenie dla sprawowanego w tych państwach nadzoru ostrożnościowego.”;

4) w art. 98e dodaje się ust. 4 – 12 w brzmieniu:

„4. Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany nad unijnymi dominującymi firmami inwestycyjnymi oraz domami maklerskimi kontrolowanymi przez unijne dominujące finansowe spółki holdingowe, współpracuje z właściwymi organami nadzoru, w szczególności gromadzi i rozpowszechnia istotne w tym zakresie informacje, planuje i koordynuje działania przewidziane w art. 98h i 98i oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5, w celu określenia właściwego poziomu skonsolidowanych kapitałów nadzorowanych.

5. Komisja w przypadku, o którym mowa w ust. 4, wydaje decyzję, w której wskazuje poziom skonsolidowanych kapitałów nadzorowanych, dążąc przy tym do osiągnięcia wspólnego stanowiska z właściwymi organami nadzoru sprawującymi nadzór nad podmiotami, o których mowa w ust. 4, zarówno co do rozstrzygnięcia, jak i oceny jego przesłanek.
6. Komisja wydaje decyzję, o której mowa w ust. 5, w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania, w celu zasięgnięcia opinii, właściwym organom nadzoru, o których mowa w ust. 5, propozycji stanowiska zawierającego oceny ryzyka podmiotów, o których mowa w ust. 4.
7. W braku wspólnego stanowiska Komisja może zasięgnąć opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru nad Giełdami i Papierami Wartościowymi. Komisja zasięga opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru nad Giełdami i Papierami Wartościowymi także na wniosek właściwych organów nadzoru, o których mowa w ust. 5.
8. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 6, Komisja oraz właściwe organy nadzoru nie osiągną porozumienia, Komisja, podejmując decyzję, o której mowa w ust. 5, bierze pod uwagę opinie oraz uwzględnia wszelkie istotne odstępstwa od opinii wyrażonych przez te organy, otrzymanych w terminie, o którym mowa w ust. 6.
9. W przypadku zasięgnięcia opinii, o której mowa w ust. 7, wydając decyzję, o której mowa w ust. 6, Komisja bierze pod uwagę tę opinię oraz wszelkie istotne odstępstwa od tej opinii. Wydając decyzję, Komisja może określić w jej treści warunki i terminy osiągnięcia wskazanego poziomu skonsolidowanych kapitałów nadzorowanych.
10. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór w ujęciu skonsolidowanym nad podmiotami, o których mowa w ust. 4, zwraca się do Komisji o opinię w sprawie zastosowania środka w zakresie określonym w ust. 4, przepisy ust. 5 – 8 stosuje się odpowiednio.
11. Komisja dokonuje corocznej aktualizacji decyzji, o której mowa w ust. 6. Decyzja podjęta w przypadku braku wspólnego stanowiska, o którym mowa w ust. 5, może być zaktualizowana również w przypadku, gdy wystąpi o to właściwy organ nadzoru, o którym mowa w ust. 5.
12. Decyzja, o której mowa w ust. 5, jest ostateczna i podlega natychmiastowemu wykonaniu.”;

5) w art. 98f:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy dom maklerski uchybił obowiązkom lub nie spełnił wymogów w zakresie adekwatności kapitałowej, o których mowa w art. 98a ust. 1 pkt 1 – 4, Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) nakazać utrzymywanie przez dom maklerski kapitałów nadzorowanych na poziomie wyższym niż wynikający z art. 98a ust. 3, jednakże nie wyżej niż 20 % wielkości przychodów, rozumianych jako suma przychodów z działalności maklerskiej, z instrumentów finansowych przeznaczonych do obrotu, z instrumentów finansowych utrzymywanych do terminu zapadalności, z instrumentów finansowych dostępnych do sprzedaży, pozostałych przychodów operacyjnych i przychodów finansowych wykazanych w sprawozdaniu finansowym za ostatni rok obrotowy, które zostało zbadane przez podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych, a w przypadku gdy brak jest takiego sprawozdania – 20 % prognozowanego przychodu określonego w przedłożonej Komisji analizie ekonomiczno-finansowej, o której mowa w art. 82 ust. 1 pkt 9, albo w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 82 ust. 2 pkt 6;
- 2) nakazać zmianę przez dom maklerski procedur, procesów, mechanizmów lub strategii, które dom maklerski jest obowiązany wdrożyć w celu realizacji obowiązku określonego w art. 98a ust. 3 pkt 2, zgodnie z wymogami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5;
- 3) nakazać zastosowanie szczególnych zasad obliczania całkowitego wymogu kapitałowego lub dokonywania odpisów z tytułu utraty wartości aktywów, lub zastosowanie szczególnych zasad wyznaczania poziomu kapitałów nadzorowanych;
- 4) nakazać ograniczenie rozmiaru prowadzonej przez dom maklerski działalności lub zmniejszenie sieci jednostek organizacyjnych domu maklerskiego;
- 5) nakazać zmniejszenie przez dom maklerski ryzyka występującego w prowadzonej przez ten dom maklerski działalności lub ryzyka związanego z określonym produktem, usługą lub systemem wewnętrznym domu maklerskiego;
- 6) nałożyć na dom maklerski karę pieniężną w wysokości do 10 % całkowitego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną do wysokości 10 %

prognozowanego przychodu określonego w przedłożonej Komisji, zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 9, analizie ekonomiczno-finansowej albo w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 82 ust. 2 pkt 6, nie większą jednak niż do wysokości 10 000 000 zł.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy dom maklerski nie wykonuje decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 – 5, Komisja może zastosować jedną z sankcji, o których mowa w art. 167 ust. 1; przepisy art. 167 ust. 4 – 5a, 7 i 8 stosuje się odpowiednio.”,

c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W przypadku gdy dom maklerski, z uzasadnionych przyczyn, nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 98a ust. 1, Komisja może wstrzymać się z wydaniem decyzji, o których mowa w ust. 1, w celu umożliwienia podwyższenia kapitałów nadzorowanych do poziomu zgodnego z przepisami prawa, jednak przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.”;

6) w art. 98i ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja przeprowadza, w oparciu o zasadę proporcjonalności, co najmniej raz w roku, badanie i ocenę nadzorczą lub dokonuje jej uaktualnienia, polegającą na dokonaniu przeglądu procedur, procesów, mechanizmów i strategii wdrożonych przez domy maklerskie, w zakresie przestrzegania art. 98a ust. 1, oraz oceny ryzyka związanego z prowadzeniem działalności maklerskiej.”;

7) w art. 100 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 3, nie narusza tajemnicy, o której mowa w art. 59 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. Nr 77, poz. 649 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228).”;

8) w art. 105:

a) w ust. 1:

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) zaliczenie do kapitałów nadzorowanych domu maklerskiego instrumentów finansowych wyemitowanych przez dom maklerski, innych niż akcje albo udziały, o nieoznaczonym terminie wykupu lub z pierwotnym terminem zapadalności wynoszącym co najmniej 30 lat;

2b) wykup lub umorzenie instrumentów wymienionych w ust. 1 pkt 2a, zaliczonych do kapitałów zasadniczych domu maklerskiego, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2;”,

– dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) zaliczanie przez dom maklerski kapitałów uzupełniających III kategorii, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2, do kapitałów nadzorowanych.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1e w brzmieniu:

1a. Komisja, w drodze decyzji, może wstrzymać umorzenie lub wykup instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2a, w przypadku gdy całkowity wymóg kapitałowy domu maklerskiego, określony na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2, jest wyższy od poziomu jego kapitałów nadzorowanych lub gdy dom maklerski nie utrzymuje odpowiedniego poziomu kapitału wewnętrznego, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5, a także w przypadku gdy uzna, że jest to właściwe z uwagi na sytuację finansową domu maklerskiego.

1b. Komisja, w drodze decyzji, może zmienić decyzję dotyczącą zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 2a, jeżeli uzna, że instrumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 2a, przestały – lub istnieje uzasadniona obawa, że w krótkim odstępie czasu przestaną – spełniać wymogi, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2.

1c. Na wniosek domu maklerskiego Komisja, w drodze decyzji, może zezwolić na wcześniejsze umorzenie instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2a, w przypadku gdy nastąpiła, mająca znaczenie dla traktowania tych instrumentów, zmiana w prawie podatkowym lub klasyfikacji, która nie była możliwa do przewidzenia w dniu ich emisji.

1d. Komisja udziela zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 2b, w przypadku gdy dom maklerski spełnia całkowity wymóg kapitałowy określony w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 i utrzymuje odpowiedni poziom kapitału wewnętrznego określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 oraz uzna, że sytuacja finansowa domu maklerskiego na to pozwala. Komisja w uzasadnionych przypadkach może, w drodze decyzji, zażądać od domu maklerskiego zamiany tych instrumentów na:

1) instrumenty, które w przypadku ogłoszenia upadłości emitenta będą dawały posiadaczowi prawo do zaspokojenia roszczeń w dalszej kolejności w stosunku do roszczeń wynikających z instrumentów podlegających zamianie;

2) akcje lub udziały domu maklerskiego.

1e. Komisja, w drodze decyzji, może wstrzymać wypłatę odsetek lub udziału w zysku z instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2a, w przypadku gdy dom maklerski nie spełnia całkowitego wymogu kapitałowego określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 lub nie utrzymuje odpowiedniego poziomu kapitału wewnętrznego określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5, a także w przypadku gdy uzna, że jest to właściwe z uwagi na sytuację finansową domu maklerskiego. Decyzja ta nie narusza prawa do wydania akcji albo udziałów domu maklerskiego w zamian za wypłatę odsetek lub udziału w zysku tego domu maklerskiego, jeżeli pozwoli to domowi maklerskiemu na zachowanie odpowiednich zasobów finansowych.”;

9) w art.105b:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na wniosek domu maklerskiego lub zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej Komisja uznaje, w drodze uchwały, zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej, pod warunkiem że opracowywane przez nią oceny wiarygodności kredytowej zapewniają, że ich wykorzystanie przez dom maklerski spowoduje prawidłowe obliczenie wymogów kapitałowych przez ten dom maklerski. Komisja w szczególności bada, czy stosowana przez tę instytucję metodologia opracowywania ocen wiarygodności kredytowej jest obiektywna, niezależna, przejrzysta i podlega regularnemu przeglądowi oraz czy wydane oceny wiarygodności kredytowej spełniają wymogi wiarygodności i przejrzystości. Komisja może także dokonać uznania z urzędu zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej uznanej przez inny właściwy organ państwa członkowskiego.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Komisja z urzędu wpisuje do rejestru, o którym mowa w ust. 2, zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej, która jest zarejestrowana jako agencja ratingowa zgodnie z rozporządzeniem (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych (Dz. U. WE L 302 z 17.11.2009, str. 1).”;

10) w art. 167:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) istotnie narusza przepisy prawa, w szczególności przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5;”;

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną w wysokości do 10 % przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania nałożyć karę pieniężną w wysokości 10 % prognozowanego przychodu określonego w przedłożonej Komisji, zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 9, analizie ekonomiczno-finansowej albo w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 82 ust. 2 pkt 6, nie większą jednak niż do wysokości 10 000 000 zł, albo”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z późn. zm.³⁾) w art. 12 w ust. 2 w pkt 1 lit. q otrzymuje brzmienie:

„q) wyrażania zgody, o której mowa w art. 128 ust. 9 ustawy – Prawo bankowe, na przekroczenie limitu wielkości wkładów niepieniężnych funduszy własnych banku,”.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

---

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 49, poz. 328, z 2008 r. Nr 209, poz. 1317, Nr 228 poz. 1507 i Nr 231 poz.1546, z 2009 r. Nr 42, poz. 341, Nr 77, poz. 649 i Nr 165, poz. 1316 oraz z 2010 r. Nr 126, poz. 853.

